

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHERS ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видан Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Фрічард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПЕРШЕ ТРАВНЯ -- МІЖНАРОДНЕ ПРОЛЕТАРСЬКЕ СВЯТО.

Перше травня — міжнародне свято пролетаріату, свято солідарності працюючих всіх країн, рас і народів.

В день першого травня всі угнетені й поневолені говорять одною класово-пролетарською мовою, всі себе взаємно розуміють.

В день першого травня мільйони пролетарів вийдуть на вулиці, майдани великих індустріальних міст численними демонстраціями — мільйони сердець вдарять в унісон одним ритмом, мільйони голосів на тисячах мов заспівають "Повстаньте гніні і голодні робітники усіх країн", заспівають пісню боротьби й палкого заклик до боротьби за волю.

В день першого травня революційне робітництво зробить генеральну перевірку своїх рядів, огляне свій шлях боротьби, що ним воно пройшло за останній рік, підрахує свої втрати та здобутки, та набереться сил до дальшої боротьби.

В день першого травня свідоме революційне робітництво пильніше прилягається до роботи своїх ворогів, міжнародних капіталістів, прислухається до їхніх нових затій, до брязкоту їхньої зброї й зважить їхні сили.

В день першого травня революційні пролетарські організації, бойовий авангард робітничої класи — видвинуть нові ключі до неорганізованих ще братів своїх, перестерігаючи їх перед новою грізною небезпечкою, яку йому приготувляють міжнародні капіталістичні хижакі за зеленими столами в Женеві на так званих "конференціях роззброєння".

В день першого травня згадає пролетаріат тих своїх крапів боротьби, що життя своє поклали в класовій визвольній боротьбі, яких рука оборони, сигуранці й інших темних сил капіталістичних застінків замордувала в сирих тюремних мурах, згадає тих що томляться нині в тюрмах і на засланніях і скаже насильникам: "Прийде день розплати".

В день першого травня революційний пролетаріат пригадає міжнародним пролетарським мас і колоніальних та "самовизначених" капіталістами народів живе, міцніє й гартує свої сили до остаточної боротьби за повалення ладу визиску й насильства.

Перше травня — свято пролетарської весни, надій, стремління до скоріших перемог.

З димних фабрик, з копаєнь, з курних хат вийде поневолений, упосліджений велитень, який одним ударом повалив би лад визиску, як би знав і розумів свою силу, як би знав силу свого противника, як би взагалі знав самого себе й свого ворога.

Як би-ж то знав!

Як би знав, то не голодував би, не жebraв би праці, не поперився-б, не працював би в поті лоба за підмаром на паразитів, але сам був би власником оочів своєї праці.

Як би знав, не проливав би своєї крові за зиски своїх визискувачів на полі бою далеких, невідомих йому країн, не мурдував би Мароканця, Сирійця, Індуса, Китайця, не кував би в кайдани брата свого по класі й не пакував би його у в'язницю, не розстрілював би його під тюремними мурами, не вшав би на шибениці, не палив би на електричному кріслі.

Як би знав!

Не знає.

Але буде знати! Кожна хвилинка збільшує ряди свідомого, революційного організованого робітництва. Кожний день наближає час остаточної боротьби, кожний насильницький вибрик світових імперіалістів відкриває очі новим і новим тисячам працюючих.

В день першого травня треба змобілізувати всі сили на те, щоб збільшити ряди борців за волю, щоб відкрити очі темним, щоб зворушити байдужних, додати сили та енергії тим, що впали на дусі, направити на правдивий шлях тих, що заблудили — зєднати розпоршені сили пролетаріату в одну могутню армію працюючої класи.

Перше травня — робітнику, не тільки святкуй, демонструй, але й свого віковичного ворога пильно зоруй! Не спускай його з очей, бо він хитрий, лукавий, навіть коли солодко говорить до тебе — отруй у него на кінець язика.

Поглянь довкола себе, поглянь на цілий світ! Трудацій багатоміліонний Китай кровю стікає. "Культурна" Японія облави чинить на робітничі організації й сотками пакує в тюрми крапів борців пролетаріату. У всіх колоніальних країнах страшний терор.

Глянь в "культурну" Європу! У Франції масова нагінка на революційні організації — там навіть послі парламентарно-комуністичні роками томляться в "демократичних" тюрмах.

Нахабна рука фашистського чорносорочника в Італії з-за вулга встромяє ножа в спину робітників, мурдує його без суду в тюремних застінках, а судом засидає на загибель на глукі безлюдні океанські острови.

Румунія гнітить окуповані країни, сигуранца останній кусень хліба, що його дали канадські робітники й фермери, гириває за рук нещасного населення, що потерпіло від страшної повені.

Польща соціаліста Пілсудського — розбещена дефеңзизма кидает в тюрми десятками, сотками українських і білоруських селян та робітників, судить своїми беззаконними судами на смерть, на вічну в'язницю, на довіготів/ув'язнення найкращих синів українського, білоруського й свого власного працюючого народу. Жандарми і міністер прикладами бють в соїм народних представників, тягнуть їх по арештах і звільняють з

порозбиваними головами тільки для того, щоб завтра пепесівські дружинники знову повторили над ними те саме.

Таке усяди. Таке по цілому світі. Поза Радянським Союзом — нема країни в світі, де-б робітник, що бореться за краще життя, був певний свого завтра.

Робітнику революціонеру — неухильно стій на катах і пильнуй своїх класових позицій, проти яких капіталісти видвигнули свою, найсильнішу зброю.

Перше травня! — Америка, країна нечуваного багатства, величезних технічних досягнень, країна, про яку багато працюючих європейських країн, задурені різними агентами, мріють, як про країну золотого дня.

Так! Ніде на світі нема стільки золота, як в Америці, як в капіталістів Злучених Держав. Але ще міцніші тут капіталістичні кайдани, що сковують порив до волі робітництва. І де тільки для американського робітництва куче кайдани американське золото, але й для всесвітнього.

За американське золото плян Доса висмокує останні соки з німецького робітництва. Американське золото тримає при владі фашизм в Італії, уряд Пуанкаре у Франції, Пілсудського в Польщі і десятки інших урядів в Європі. За американське золото десятки літ ріжуться народи центральної Америки, г-зловно Мексики; за збільшення американського золота жовніри Злучених Держав з аеропланів розстрілюють нікому нічого невинний народ Нікарагви.

Робітнику революціонеру — в день першого травня розясни це своїм темним, несвідомим братам.

День першого травня. — Канада, також американська демократична країна, також бється вона в тисках американського золота. За багатства недр канадської землі змагаються — американський долар і англійський фунт стерлінгів. Вони обидва змагаються, а в робітника й фермера чуби тріщать. Капіталісти канадські, власники залізниць, земельних обшарів, корабельних фірм спроваджують нові й нові тисячі емігрантів, а міста Канади переповнені безробітними, жадними праці й куска хліба.

У Вінніпегу воно безробітних, а що дня прибувають з Європи ті, які ще мають збільшити їхні ряди. З Форт Вільям, з "твин-ситі" чуно голос розпуки безробітних.

В західній Канаді майнери готуються до страйку, а оборонці капіталістичного ладу готують вже свої клоби на робітничі голови. Страйковомська Юнайтед Майн Воркерс оф Америка готує свої недобитки, щоб допомогти капіталістам зломити страйк майнерів.

День першого травня — робітнику будь готовий! Пильнуй не тільки свого ворога, але й "приятеля", того, соціал-зрадника, що підвіваючись під оборонця справ робітничих, старається ще тісніше затягнути петлю капіталістичного визиску на робітничу шию.

Перше травня — міжнародне пролетарське свято, свято робітничої солідарності, свято присяги на вірність революційним ідеям борців за комунізм.

В той день повинні ми — чи то в місті, чи то в лісі, в копальні чи на залізницях, подати собі мозолісті руки на знак єдності й солідарності.

В день першого травня повинні постановити ми: пильнувати своїх організацій, як ока в долі, дбати про розвиток і поширення своєї преси — пам'ятаючи, що всі ми, робітники й фермери, сини одної класи, одної родини, однакова наша доля, і одна у нас мета: боротьба-за визвіль з кіттів капіталу і за встановлення на землі ладу рівності й братерства імя якому комунізм.

В день першого травня хай дунає по цілому світі й до розуму працюючих промовляє: "Пролетарі всіх країн, єднайтеся!"

ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

На останньому засіданні III пленуму Центрального Комітету Незаможного Селянства, яке відбулося в Харкові, на Радянській Україні, 21. лютого ц. р., пленум вислухав доповідь голови Всеукраїнського Комітету Допомоги потерпілим від повені на Західній Україні Лінніченка.

Доповідач зазначив, що комітет провів велику роботу щодо мобілізації громадської думки трудящих УСРР до справи допомоги людиності Західної України, що зазнала лиха від повені. На зібранні коштів, сказав Лінніченко, комітет передбачав послати потерпілій людиності Західної України коло 100 вагонів зерна. Але польський уряд позбавив комітет змоги допомогти жертвам повені, бо відмовив членам комітету у візі на візд до місцевостей, що потерпіли від повені.

Заступник голови ЦК ПС Вінников, доповнюючи, повідомлення Лінніченка, заявив, що неможливість України жваво відгукнулася на заклик до допомоги братерській людиності Західної України. Тепер на Західній Україні — сказав Вінников — голодує понад 500,000 людей, тому організації неможливі повинні підняти голос протесту проти поведінки польського уряду, що засуджує на загибель сотні тисяч трудящих Західної України.

Спочатку Пілсудський розіграв на Західній Україні Робітничо-Селянський Комітет Допомоги Жертвам Повені, а потім позбавив нас, трудящих Радянської України, змоги допомогти своїм закордонним братам.

В постанові з приводу цього пленуму виявляє: "Заслухавши повідомлення Лінніченка, Голови Всеукраїн-

ського Комітету Допомоги потерпілому від повені населенню Зах. України, Пленум ЦКНС приймає до відома, що довіз збіжжя до Західної України гальмує польський уряд, що він відмовив дати представникам комітету візи на візд до Західної України.

Вважаючи це за злочинство у відношенні до українського населення, що стало вже перед загрозою масового вимирання з голоду, Пленум від імені міліонів незможного селянства Радянської України рішуче протестує проти цього.

Пленум закликає все трудяще селянство Радянської України до рішучого протесту проти цього злочинного відношення польського уряду до населення Західної України.

Пленум певний в тому, що трудяще селянство Радянської України на це злочинство польського уряду відповість зміцненням допомоги населенню Західної України.

Хай живе братерська солідарність! Хай живе вільна Радянська Західна Україна! Геть польський фашизм — гнобителя Західної України!"

НОВА СПРОБА ОБЕДНАННЯ СЕЛЬРФА.

Центральний Комітет Сельроба-правців оголосив комунікат звернення до Сельроба-лівців в цілі наваження переговорів в справі обєднання. Як умову ЦК Сельроба-правців ставить бажання, аби лівців налягнувала своє дотеперішнє поступовання. Крок правців підкріпюваний безвихідним положенням правців, які впливають в останніх часах значно змалі.

Що сказати? І як сказати?

Сестри, гляньте! Цілий світ Перше травня святкувати. Іде і шле усім привіт...

«Всім, у кого чорні руки, На долонях мозолі, Хто зазнав тяжкої муки І у місті і в селі.

Всім, хто з праці віковично, З власних рук своїх живе, Хто весь час і денно і нічно Нам куче життя нове.

Перше травня — свято волі, Перше травня — буровий, Що змете на наших полі Розпопорошений кукіль.

Хай тримтять його рослини, Люті дукі — куркулі, — Вже недовго ждати хвилини, Як згинуть вони в землі.

Бо земля, плодочна мати, Не для гною, не для тих, Хто не хоче працювати, — Рук чекаючи чужих.

Позаростаючи й дороги, Що до панщини вели...

Олена Журлива.

А колишє селяни вбогі

За товар панам були:

Що дівчат отих пропало,

Що жінок перевели!

Все неситим бракувало,

Як за панщини жили.

Та минуло... За водою

Ген у прірви десь спало,

І надією новою

Квітне вільне радсело.

Вільні руки, спільна нива

І хазяїн — селянин.

Хай дивують з цього дива

Вороги усіх країн.

Ім, як ніж, у серце хижє.

Єдність всіх трудивників, —

Та вогонь палати злижє,

Всєсвіт в димі закурів.

Од Китаю — курні хмари,

Б'ється кулі й робітник, —

Під бетонові удари

Схїд звоює більшовик.

Никне втма й квюїсть давня,

Скрїзь червоно від юрби...

Наше свято — перше травня,

Свято праці й боротьби!

нимом, льокавт, колонізація, безробіття по містах, злидні в неоплачених податках: дїт сєлах, закриття українських шкіл, цензурні утиски над українською навіть правою пресою — ось сумні фрагменти до історії панування чужих володарів на землях Західної України.

Це чорна смуга на нашій землі по той бік Збруча.

Сьогодні ще раз піднесемо свій голос за поневоленого брата по той-бік Збруча, сьогодні ще раз скажемо, що приїде той час, коли український трудящий люд зітре кордон на чорній ріці, сьогодні киньмо на той беріг травневий привіт галицьким, буковинським і закарпатським товаришам, сьогодні — наш палкий протест проти загарбування українських земель, проти знущань над трудящими українського народу, що їх одмежував від нас Збруч!

Бо день соціальної революції в Європі буде днем, коли на Збручі не буде вже кордону.

Б. Вірний.

"Пролетарська Правда".

ПЕРШОГО ТРАВНЯ.

Встав я сьогодні рано І кличу маму, маму! В хаті нема нікого, Тільки я сам.

Тато і мама мене лишили, Як я це спав. Куди-ж вони пішли?

Думаю я собі... Чогось лжно зробилось На мой душі.

Дивлюсь вулицею йде багато Таких вуздів, як мій тато. Вперед несуть прапор черво-

ний Неначе намочений у крові. Що це має бути?

О, вже і пісню чути: "Повстаньте гніні і голодні, Робітники усіх країн..."

Ох! Я не втерплю, підій стану В ряди завзятих борців.

Крикну: "Дивіться-ж погані, До борні з вами стають Маленькі діти пролетарів! Як лист осики

Всі ви тремтіть, Бо ми до втрати маєм кайдани, А до здобуття цілий світ!"

Іван Стацький.

ДО КОВАЛЯ.

Розпалі палкі горнило, Друже молодий! Хай кипить у тебе праця — Грій залізо, бий!

Щоб скоріш збороть руїну, І лад старий, гнилий, Збудувать майбутнє світле — Грій залізо, бий!

Хайбороб чекає плуга — Дай йому новий, Хай він глибше ниву оре — Грій залізо, бий!

Стане згода поміж вами І союз міцний, І не буде більш голодних — Грій залізо, бий!

А спочинеш коли дужим Стане нарід твій, Зараз — куй меч і рала, Грій залізо, бий!

Поки з боем стяг комуні Вкрє світ земний, Поки дужий, мій ковалю, Грій залізо, бий!

Н. Чумак.

КОЛИ МИ ВІТАЄМО НАСЛІДУВАННЯ.

"Румунська авіаційна пропаганда не є щось нове, а скорше — наслідування радянської системи Авіахету".

Депутат Татарської.

В Угорці вкрадено Банат, А в Україні — Буковину. Уперто краді і підряд, Спокійно краді й без упину: І Трансильванії лїси, І Бєсарбію поперли, Добруджу...

Ласенькі куси, Корони краденої перли! Теперу нас Авіяхем Румунія запозичає: "Наслідування їх систем, "У цьому сорому немає". — Крадіть, як краді той Банат, Наслідуйте, запозичайте! Між иншим: і радянський лад Ви запозичити не гайтесь...

П. Стерня.

("Комуніст").